

عنوان مقاله:

طبیعت گرایی در مجموعه های مسکونی با بهره گیری از قانون مندی های مسکن سنتی نمونه موردی شهرگران

محل انتشار:

همایش بین المللی معماری عمران و شهرسازی در آغاز هزاره سوم (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

علیرضا رضایی - دانشجوی کارشناس ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد شاهرود

سیدباقر حسینی - دانشیار گروه معماری دانشکده معماری و شهرسازی علم و صنعت تهران

خلاصه مقاله:

هر روز که می گذرد ساخت وس ازهای بی رویه باعث از بین بردن طبیعت میشود و عدم احترام به طبیعت لطمه جبران ناپذیری است که به محیط زیست و محیط زندگی انسان می زند سکونت بیانگر برقراری پیوندی پرمعنا بین انسان و محیطی مفروض می باشد نقش سکونت خصوصی بنای مسکونی یا خانه است که تحت عنوان پناهگاه یا مکانی که خاطرات تشکیل دهنده جهان ادمی را در خود گردآورده و به نمایش می گذارد مشخص میگردد بنابراین مساله این است که چگونه میتوان مجموعه های طراحی نمود که دوستدار طبیعت بوده و به طبیعت لطمه نزند و تعاملات اجتماعی زندگی کنندگان در آنها ارتقا یابد؟ نتایج تحقیق با اتکا به روش تحقیق این پایان نامه توصیفی پیمایشی پرسشنامه مصاحبه و مشاهده خواهد بود تکنیک مطالعات کتابخانه ای و همچنین مصاحبه بامتخصصان حوزه معماران نشان دهنده این مطلب ود که در صورت احداث مجموعه های مسکونی با بهره گیری از قانون مندی های مسکن سنتی سبب ارتقا تعاملات اجتماعی و محیط زیست سالم میشود

کلمات کلیدی:

طبیعت گرایی ، مجموعه های مسکونی ، محیط زیست ، خودبسندگی ، گرگان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/414336>

